Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

9. oktoober 2025 *

Eelotsusetaotlus – Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 4a lõige 1 – Liikmesriikidevaheline üleandmismenetlus – Euroopa vahistamismäärus – Täitmise tingimused – Vabatahtliku täitmata jätmise alused – Kohustuslik täitmine – Erandid – Mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ – Lisakaristusena politsei järelevalve alla võtmine – Järelevalve alla võtmise tingimuste täitmata jätmine – Otsus asendada politsei järelevalve alla võtmine vabadusekaotusliku karistusega – Tagaselja mõistetud karistus

Kohtuasjas C-798/23 [Abbottly] [i],

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Supreme Courti (Iirimaa kõrgeim kohus) 21. detsembri 2023. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 21. detsembril 2023, järgmise isiku suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmisega seotud menetluses:

**SH,**

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president F. Biltgen (ettekandja), Euroopa Kohtu asepresident T. von Danwitz esimese koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud I. Ziemele, A. Kumin ja S. Gervasoni,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: ametnik R. Stefanova-Kamisheva,

arvestades kirjalikku menetlust ja 9. jaanuari 2025. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Minister for Justice, esindajad: *Chief State Solicitor* M. Browne, A. Burke, A. Joyce, ja C. McMahon, keda abistasid G. Gibbons, *SC*, ja D. Perry, *BL*,

– SH, esindajad: R. Barron, *SC*, *solicitor* S. O’Mahony ja B. Storan, *BL*,

– Rumeenia valitsus, esindajad: M. Chicu ja E. Gane,

– Euroopa Komisjon, esindajad: H. Leupold ja J. Vondung,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

[i] Kohtuasjal on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetlusosalise tegelikule nimele.

olles 10. aprilli 2025. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

**kohtuotsuse**

1 Eelotsusetaotluses on palutud tõlgendada nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34) (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT 2009, L 81, lk 24)) (edaspidi „raamotsus 2002/584“) artikli 4a lõiget 1.

2 Taotlus on esitatud menetluses, mis puudutab SH kohta välja antud Euroopa vahistamismääruse täitmist Iirimaal vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks Lätis.

## Õiguslik raamistik

### *Liidu õigus*

*Raamotsus 2002/584*

3 Raamotsuse 2002/584 artikkel 1 „Euroopa vahistamismääruse määratlus ja selle täitmise kohustus“ sätestab:

„1. Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks.

2. Liikmesriigid täidavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele.

3. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on kirja pandud [ELL] artiklis 6.“

4 Raamotsuse artikkel 4a „Otsused, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Vahistamismäärust täitev õigusasutus võib samuti keelduda täitmast Euroopa vahistamismäärust, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel otsus tehti, välja arvatud kui Euroopa vahistamismääruses märgitakse, et kooskõlas vahistamismääruse teinud liikmesriigi siseriiklikes õigusaktides määratletud täiendavate menetlusnõuetega:

a) ja õigeaegselt

i) esitati asjakohasele isikule kohtukutse isiklikult ning seega teavitati teda sellest, millal ja kus toimub kava kohaselt kohtulik arutelu, mille tulemusel asjaomane otsus tehti, või sai asjaomane isik tegelikult muul viisil ametliku teabe selle kohta, millal ja kus toimub kava kohaselt kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti, sellisel viisil, et ühemõtteliselt tehti kindlaks, et asjaomane isik oli kavandatud kohtulikust arutelust teadlik,

ning

ii) teavitati asjaomast isikut sellest, et otsuse võib teha ka siis, kui isik ei ilmu kohtulikule arutelule,

või

b) on asjaomane isik, olles kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, andnud volitused enda kohtulikul arutelul kaitsmiseks asjaomase isiku või riigi poolt määratud õigusnõustajale, kes teda kohtulikul arutelul ka kaitses,

või

c) ning pärast seda, kui asjaomasele isikule otsus kätte toimetati ning teda teavitati selgesõnaliselt õigusest taotleda asja uuesti läbivaatamist või otsus edasi kaevata ning tema õigusest osaleda sellel kohtulikul arutelul, mis võimaldab asja, sealhulgas uue tõendusmaterjali sisulist uuesti läbivaatamist ja mille tulemuseks võib olla algse otsuse tühistamine:
   i) teatas asjaomane isik selgesõnaliselt, et ta ei vaidlusta seda otsust,

   või
   ii) ei taotlenud asjaomane isik asja uuesti läbivaatamist ega kaevanud otsust edasi kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul

   või

d) ei toimetatud asjaomasele isikule otsust isiklikult kätte, kuid
   i) see toimetatakse talle isiklikult kätte viivitamatult pärast üleandmist ning teda teavitatakse selgesõnaliselt tema õigusest taotleda asja uuesti läbivaatamist või otsus edasi kaevata ning tema õigusest osaleda sellel kohtulikul arutelul, mis võimaldab asja, sealhulgas uue tõendusmaterjali sisulist uuesti läbivaatamist ja mille tulemuseks võib olla algse otsuse tühistamine,

   ning
   ii) teda teavitatakse ajavahemikust, mille jooksul peab ta taotlema asja uuesti läbivaatamist või kaebama otsuse edasi, nagu on esitatud asjaomases Euroopa vahistamismääruses.

2. Kui Euroopa vahistamismäärus antakse välja vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks lõike 1 punktis d sätestatud tingimuste kohaselt ning asjaomane isik ei ole saanud eelnevalt ametlikku teavet tema suhtes algatatud kriminaalmenetluse kohta, võib kõnealune isik, kui teda teavitatakse Euroopa vahistamismääruse sisust, taotleda otsuse ärakirja enne seda, kui ta üle antakse. Kohe pärast seda, kui vahistamismääruse teinud asutust on nimetatud taotlusest teavitatud, esitab vahistamismääruse teinud asutus otsuse ärakirja täidesaatva asutuse kaudu väljanõutavale isikule. Väljanõutava isiku taotlus ei tohi lükata edasi üleandmise menetlust ega lükata edasi Euroopa vahistamismääruse täitmise otsust. Otsus esitatakse asjaomasele isikule üksnes teavitamise eesmärgil; seda ei käsitleta otsuse ametliku kättetoimetamisena ning sellest ei hakata lugema mis tahes ajalisi piiranguid, mida kohaldatakse uuesti läbivaatamise või edasikaebamise suhtes.

3. Kui isiku üleandmine toimub lõike 1 punktis d sätestatud tingimuste kohaselt ja kõnealune isik on taotlenud asja uuesti läbivaatamist või kaevanud otsuse edasi, vaadatakse kõnealust läbivaatamist või apellatsioonimenetlust ootava isiku kinnipidamine nimetatud menetluse lõpuleviimiseni üle kooskõlas otsuse teinud liikmesriigi seadusega kas regulaarselt või asjaomase isiku taotlusel. Selline läbivaatamine sisaldab eelkõige võimalust kinnipidamine peatada või katkestada. Asja uuesti läbivaatamine või apellatsioonimenetlus algab õigeaegselt pärast üleandmist.“

5 Nimetatud raamotsuse artiklis 27 „Kohtu alla andmise võimalused muude süütegude eest“ on ette nähtud:

„1. Iga liikmesriik võib teatada nõukogu peasekretariaadile, et tema suhetes teiste liikmesriikidega, kes on esitanud samasuguse teatise, eeldatakse nõusolekut seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus ei osuta konkreetse juhtumi puhul teisiti oma üleandmisotsuses.

2. Välja arvatud lõigetes 1 ja 3 osutatud juhtudel, ei tohi üleantavat kohtu alla anda, määrata talle karistust või muul viisil võtta talt vabadus süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti.

3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) isikul on olnud võimalus lahkuda selle liikmesriigi territooriumilt, kellele ta üle anti, ja ta ei ole seda teinud 45 päeva jooksul pärast tema lõplikku vabastamist või ta on sellele territooriumile pärast lahkumist tagasi pöördunud;

b) süüteo eest ei saa karistada vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega;

c) kriminaalmenetlus ei anna alust isikuvabadust piirava meetme kohaldamiseks;

d) isiku suhtes kohaldatakse muud kui vabadusekaotust hõlmavat karistust või meedet, sh rahatrahvi või seda asendavat meedet, isegi kui karistuse või meetmega võib kaasneda isikuvabaduse piiramine;

e) isik on nõustunud üleandmisega ning samaaegselt loobunud erikohustuse reegli kasutamisest vastavalt artiklile 13;

f) isik on üleandmise järgselt sõnaselgelt loobunud erikohustuse reegli kasutamisest seoses konkreetsete süütegudega, mis on toime pandud enne üleandmist. Loobumisotsus esitatakse vahistamismääruse teinud liikmesriigi pädevatele õigusasutustele ning see dokumenteeritakse vastavalt selle riigi siseriiklikule õigusele. Loobumisotsus koostatakse nii, et on selge, et isik on teinud selle vabatahtlikult ning on täielikult teadlik tagajärgedest. Selleks peab isikul olema õigus õigusalasele nõustamisele;

g) isiku üleandnud täitev õigusasutus annab oma nõusoleku vastavalt lõikele 4.

4. Nõustumistaotlus koos artikli 8 lõikes 1 osutatud teabe ja artikli 8 lõikes 2 osutatud tõlkega esitatakse täitvale õigusasutusele. Nõusolek antakse, kui nõusoleku taotlemise aluseks oleva süüteo suhtes on kohaldatav üleandmine vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele. Nõusolekut ei

anta artiklis 3 nimetatud alustel ning muudel juhtudel võib keelduda ainult artiklis 4 osutatud alustel. Otsus tehakse hiljemalt 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist.

Artiklis 5 osutatud olukordades peab vahistamismääruse teinud liikmesriik andma selles artiklis sätestatud tagatised.“

*Raamotsus 2009/299*

6 Raamotsusega 2009/299 muudeti raamotsust 2002/584 just nende isikute osas, kelle üleandmist taotleti tagaseljamenetluses tehtud süüdimõistva kohtuotsuse tõttu.

7 Raamotsuse 2009/299 artikkel 1 „Eesmärgid ja reguleerimisala“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Käesoleva raamotsuse eesmärgid on edendada nende isikute menetlusõigusi, kelle suhtes on algatatud kriminaalmenetlus, ning samal ajal hõlbustada kriminaalasjades tehtavat õigusalast koostööd ja eelkõige parandada liikmesriikidevahelist kohtuotsuste vastastikust tunnustamist.

2. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on sätestatud ELi lepingu artiklis 6, sealhulgas selliste isikute õigust kaitsele, kelle suhtes on algatatud kriminaalmenetlus, ning õigusasutustele sellega seoses pandud kohustusi.

3. Käesoleva raamotsusega kehtestatakse ühtsed eeskirjad selliste kohtuotsuste ühes liikmesriigis (täidesaatev liikmesriik) tunnustamise ja/või täitmise kohta, mille teine liikmesriik (otsuse teinud liikmesriik) tegi pärast menetlust, kus asjaomane isik kohal ei viibinud, kooskõlas [raamotsuse 2002/584] artikli 5 lõikega 1 […]“.

***Iiri õigus***

8 Raamotsuse 2002/584 artikkel 4a võeti Iiri õigusesse üle 2003. aasta Euroopa vahistamismääruse seadusega (European Arrest Warrant Act 2003). Selle seaduse põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis (edaspidi „Euroopa vahistamismääruse seadus“) sätestas artikkel 45:

„Isikut ei anta käesoleva seaduse alusel üle, kui ta ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel määrati vabadusekaotuslik karistus või vabadust piirav meede, mille täitmiseks on Euroopa vahistamismäärus […] välja antud, välja arvatud juhul, kui […] vahistamismääruses on märgitud [raamotsuse 2002/584] lisas toodud vahistamismääruse vormi punkti d alapunktides 2, 3 ja 4 nõutud asjaolud, mida on nimetatud käesolevas artiklis esitatud tabelis.“

9 Vahistamismääruse seaduse artiklis 45 toodud tabelis on neljas nummerdatud punktis märgitud raamotsuse 2002/584 artiklis 4a sätestatud tingimused, mille kohaselt võib tagaseljaotsusega väljanõutava isiku üle anda. Iirimaa kohtud on selgitanud, et Euroopa vahistamismääruse seaduse artikkel 45 on liidu õiguse rakendamise meede, mida tuleb tõlgendada kooskõlas selle raamotsusega. Sel põhjusel on see väljend – olgugi et Euroopa vahistamismääruse seaduse artiklis 45 on viidatud „menetlusele, mille tulemusel tehti süüdimõistev kohtuotsus või võeti vabadust piirav meede“ – Iiri õiguses samastatav väljendiga „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“, nagu seda on kasutatud raamotsuses.

### *Läti õigus*

10 Karistusseadustiku (Krimināllikums, edaspidi „Läti karistusseadustik“) põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis oli artiklis 45 „Politsei järelevalve alla võtmine“ ette nähtud:

„1. Politsei järelevalve alla võtmine on lisakaristus, mille kohus võib mõista sunnimeetmena selleks, et teostada järelevalvet kinnipidamiskohast vabastatud isiku käitumise üle ja kohaldada tema suhtes politseiasutuse ette nähtud piiranguid. Kui isik vabastatakse tingimisi ennetähtaegselt, hakatakse lisakaristust – politsei järelevalve alla võtmine – täide viima hetkel, mil isiku kinnipidamine pärast ennetähtaegset tingimisi vabastamist on lõppenud.

2. Politsei järelevalve alla võtmine mõistetakse üksnes vabadusekaotusliku karistuse mõistmise korral käesoleva seadustiku eriosas sätestatud juhtudel ning selle kestus on üks kuni kolm aastat.

3. Kohus võib kinnipidamisasutuse halduskomisjoni või politseiasutuse taotlusel lühendada politseijärelevalve kestust või selle lõpetada.

4. Kui süüdimõistetu paneb lisakaristuse kandmise ajal toime uue kuriteo, asendab kohus lisakaristuse kandmata osa vabadusekaotusliku karistusega ning mõistab vastavalt käesoleva seadustiku artiklitele 51 ja 52 lõpliku karistuse.

5. Kui isik, kelle politsei järelevalve alla võtmine on otsustatud kohtuotsusega, rikub teadlikult selle järelevalvemeetme tingimusi, võib kohus politseiasutuse taotlusel asendada lisakaristuse kandmata osa vabadusekaotusliku karistusega, võrdsustades kaks päeva politsei järelevalve all ühe päeva vabadusekaotusega.

6. Politsei järelevalve alla võtmise tingimuste rikkumine on teadlik, kui isikut on sellise rikkumise eest halduskorras karistatud ühe aasta jooksul kaks korda.“

### Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

11 Valmieras rajona tiesa (Valmiera rajoonikohus, Läti) ja Jēkabpils rajona tiesa (Jēkabpilsi rajoonikohus, Läti) mõistsid 2014. aastal SH süüdi kahe kuriteo eest. 27. oktoobril 2015 liideti need karistused ning liitkaristuseks jäi neli aastat ja üheksa kuud vabadusekaotust, millele lisandus lisakaristusena politsei järelevalve alla võtmine kolmeks aastaks, mis Läti õiguse kohaselt algab siis, kui SH on vabadusekaotusliku karistuse ära kandnud.

12 SH rikkus politsei järelevalve alla võtmisega kaasnevat kohustust ilmuda kolme tööpäeva jooksul pärast vanglast vabanemist politseijaoskonda, kuigi teda oli eelnevalt teavitatud sellest, et ilmumata jätmise korral võidakse teda karistada halduskaristusega. Seetõttu mõistis Zemgales rajona tiesa (Zemgale rajoonikohus, Läti) SH 11. ja 27. mail 2020 süüdi haldussüüteos ning määras talle karistuseks kaks rahatrahvi.

13 Kui isikut on ühe aasta jooksul kaks korda karistatud selle eest, et ta ei ole täitnud politsei järelevalve alla võtmisega seotud tingimusi, on Läti õiguses ette nähtud võimalus, et pädev kohus asendab politsei järelevalve alla võtmises seisneva lisakaristuse kandmata osa vabadusekaotusliku karistusega, lähtudes seaduses sätestatud koefitsiendist nii, et kahele kandmata päevale politsei järelevalve all vastab üks päev vabadusekaotust.

14 Läti politseijaoskonna pädev talitus esitas 2020. aasta juunis Zemgales rajona tiesale (Zemgale rajoonikohus) taotluse asendada SH-le määratud politsei järelevalve alla võtmises seisneva lisakaristuse kandmata periood vabadusekaotusliku karistusega.

15 25. juunil 2020 saadeti SH-le tähitud kirjaga kohtukutse tema Lätis asuvasse ametlikku elukohta, kuid seda ei võetud vastu. See kiri saadeti 31. juulil 2020 tagasi.

16 Kohtuistung toimus Zemgales rajona tiesas (Zemgale rajoonikohus) 19. augustil 2020 ilma SH osavõtuta. Samal päeval tegi see kohus otsuse (edaspidi „kõnealune otsus“) asendada SH politsei järelevalve alla võtmises seisneva lisakaristuse kandmata osa ehk kaks aastat ja kaks päeva ühe aasta ja ühe päeva pikkuse vabadusekaotusega. Seda otsust, mis saadeti SH-le, ent tagastati, kuna seda ei võetud vastu, SH ei vaidlustanud.

17 Zemgales rajona tiesa (Zemgale rajoonikohus) tegi 26. veebruaril 2021 SH suhtes Euroopa vahistamismääruse 19. augustil 2020 mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks.

18 High Court (kõrge kohus, Iirimaa) ei rahuldanud 27. juuli 2022. aasta kohtuotsusega Minister for Justice and Equality (justiits- ja võrdõiguslikkuse minister, Iirimaa) taotlust anda SH kõnealuse vahistamismääruse alusel üle Läti Vabariigile, tuginedes sättele, millega on Iiri õigusesse üle võetud raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõige 1.

19 Kuna Court of Appeal (apellatsioonikohus, Iirimaa) jättis justiits- ja võrdõiguslikkuse ministri poolt selle otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse rahuldamata, esitas viimane erakorralise kassatsioonkaebuse Supreme Courtile (Iirimaa kõrgeim kohus), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tuletab meelde, et raamotsuse 2002/584 artikli 1 lõikest 2 tuleneb, et Euroopa vahistamismääruse täitmine kujutab endast põhimõtet, samas kui täitmisest keeldumine on erand, mida tuleb tõlgendada kitsendavalt.

21 See kohus leiab, et vaidlusalune otsus on samastatav sellise karistuse täideviimise peatamise tühistamisega, mis Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei kuulu raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 kohaldamisalasse. Nimelt leidis Euroopa Kohus 22. detsembri 2017. aasta kohtuotsuse Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026) punktis 77, et mõiste „otsus“ selle sätte tähenduses ei hõlma otsust, mis puudutab varasema kohtuotsusega mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täideviimise viise või täitmisele pööramise korda, näiteks tingimisi mõistetud karistuse täitmisele pööramist, välja arvatud juhul, kui selle otsuse eesmärk või tagajärg on kõnealuse karistuse liigi või määra muutmine ning otsuse teinud kohtul on selles suhtes kaalutlusõigus.

22 See kohus aga märgib, et arutusel olevas asjas hakkas politsei järelevalve alla võtmise tähtaeg kulgema hetkest, mil SH oli vabadusekaotusliku karistuse ära kandnud. Ühtegi uut kohtuotsust, millega oleks varem määratud vabadusekaotusliku karistuse laadi või määra muudetud, ei tehtud, võttes arvesse, et politsei järelevalve alla võtmisega kaasnevate tingimuste rikkumise korral määratava võimaliku vabadusekaotuse kestus määratakse kindlaks Läti seaduses ette nähtud aritmeetilise tehte abil. Seega tuli Zemgales rajona tiesal (Zemgale rajoonikohus) otsustada üksnes see, kas määrata täiendav vabadusekaotuslik karistus või mitte, arvestades, et selle karistuse kestus on kindlaks määratud seadusega. Sel põhjusel otsustas eelotsusetaotluse esitanud kohus esialgu, et puudub alus SH üleandmisest keelduda, kuna talle 19. augustil 2020 mõistetud karistus ei kujuta endast tema hinnangul uut karistust ega ole muutnud varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse laadi ega määra.

23 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski kahtlusi, et kuigi uue vangistuse väljavaade oli lahutamatult seotud varasemate SH-le mõistetud ja 27. oktoobril 2015 liidetud karistustega, ei pannud 19. augustil 2020 mõistetud karistus SH-le lihtsalt kohustust kanda osaliselt või täielikult ära algul määratud vabadusekaotuslikud karistused.

24 Neil asjaoludel otsustas Supreme Court (kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kui väljanõutava isiku üleandmist taotletakse selleks, et viia täide vabadusekaotuslik karistus, mis oli sellele isikule määratud selle eest, et ta rikkus talle varem karistuseks määratud politsei järelevalve alla võtmise tingimusi, kusjuures selle vabadusekaotusliku karistuse määranud kohtul oli kaalutlusõigus vabadusekaotusliku karistuse määramise suhtes (kuid mitte karistuse kestuse suhtes, juhul kui see määratakse), siis kas niisuguses olukorras on menetlus, mille tulemusel see vabadusekaotuslik karistus määratakse, osa „kohtulikust arutelust, mille tulemusel otsus tehti“, [raamotsuse 2002/584] artikli 4a lõike 1 tähenduses?

2. Kas otsus asendada [lisa]karistusena määratud politsei järelevalve alla võtmine vabadusekaotusliku karistusega [esimeses küsimuses] kirjeldatud asjaoludel kujutab endast otsust, mille eesmärk või tagajärg on muuta väljanõutavale isikule varem mõistetud karistuse laadi ja/või määra ning eelkõige tema varasema süüdimõistva kohtuotsuse osaks olnud politseijärelevalve alla võtmises seisnevat [lisa]karistust, mistõttu see otsus kuulub [22. detsembri 2017. aasta kohtuotsuse Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026)] punktis 77 nimetatud erandi alla?“

## Menetlus Euroopa Kohtus

25 Pärast seda, kui SH advokaat oli teatanud Euroopa Kohtu kantseleile, et tema klient on hetkel Lätis vanglas, saatis Euroopa Kohus Euroopa Kohtu presidendi 26. aprilli 2024. aasta otsusega eelotsusetaotluse esitanud kohtule teabetaotluse, et selgitada välja, kas Euroopa Kohtu vastus eelotsusetaotlusele on põhikohtuasja lahendamiseks jätkuvalt tarvilik.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus teatas 10. mai 2024. aasta vastuses, et SH viibib hetkel Lätis vanglas ning et ta anti Läti ametivõimudele üle 17. veebruari 2021. aasta Euroopa vahistamismääruse alusel, ent märkis, et kuna SH-d ei antud üle põhikohtuasjas käsitletava Euroopa vahistamismääruse alusel ning kuna seega ei ole välistatud, et Läti asutused kohaldavad SH-le määratud vabadusekaotusliku karistuse täitmiseks raamotsuse 2002/584 artiklis 27 sätestatud mehhanismi, on eelotsusetaotlusele antav vastus põhikohtuasja lahendamiseks jätkuvalt tarvilik.

## Eelotsuse küsimuste analüüs

27 Nende kahe küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ selle sätte tähenduses hõlmab menetlust, mille tulemusel võib liikmesriigi kohus määrata selle eest, et asjaomane isik ei ole täitnud tingimusi, mis on seotud lisaks vabadusekaotuslikule karistusele talle määratud politsei järelevalve alla võtmises seisneva karistusega, lisakaristuse kandmata aja asendamise vabadusekaotusliku karistusega nii, et kaks päeva politsei järelevalve all võrdub ühe vangistuspäevaga.

28 Sissejuhatuseks tasub meenutada, et raamotsuse 2002/584 eesmärk on nimelt karistusõiguse rikkumises süüdimõistetute või kahtlustatavate üleandmise uue, lihtsustatud ja tõhusama süsteemi sisseviimisega hõlbustada ja kiirendada õigusalast koostööd, et aidata saavutada eesmärk kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, põhinedes suurel liikmesriikidevahelisel usaldusel vastavalt vastastikuse tunnustamise põhimõttele (27. mai 2019. aasta kohtuotsus PF (Leedu peaprokurör), C-509/18, EU:C:2019:457, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Selleks on nimetatud raamotsuse artikli 1 lõikes 2 sätestatud, et liikmesriigid peavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse täitma vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt selle raamotsuse sätetele. Välja arvatud juhul, kui esineb erandlikke asjaolusid, võivad õigusasutused keelduda sellise määruse täitmisest vaid nimetatud raamotsuses ette nähtud, ammendavalt loetletud juhtudel, ning Euroopa vahistamismääruse täitmisest võib keelduda üksnes juhul, kui üks raamotsuses ammendavalt ette nähtud tingimustest on täitmata. Seega, kuivõrd üldreegliks on niisiis Euroopa vahistamismääruse täitmine, tuleb täitmisest keeldumist käsitada erandina, mida tuleb tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Generalstaatsanwaltschaft Berlin (tagaselja süüdimõistmine), C-396/22, EU:C:2023:1029, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõige 1 kujutab endast erandit reeglist, mille kohaselt peab vahistamismäärust täitev õigusasutus tagaotsitava vahistamismääruse teinud liikmesriigile üle andma, ning seega tuleb seda tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 55).

31 Raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 sõnastusest endast tuleneb, et vahistamismäärust täitev õigusasutus võib keelduda täitmast Euroopa vahistamismäärust, mis on tehtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks, kui isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusel otsus tehti, välja arvatud juhul, kui Euroopa vahistamismääruses märgitakse, et selle sätte punktides a–d sätestatud tingimused on täidetud (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika). Artikkel 4a piirab seega võimalust keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, loetledes täpselt ja ühtselt tingimused, mille puhul ei tohi keelduda sellise otsuse tunnustamisest ja täitmisest, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud (23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Nimelt ei riiva Euroopa vahistamismääruse täitmine ühegi rakendusotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 punktides a–d nimetatud olukorra puhul asjaomase isiku kaitseõigusi ega õigust tõhusale õiguskaitsevahendile või õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ja artiklis 48 (vt eelkõige 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 73 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Raamotsuse 2002/584 artikli 4a eesmärk on seega tagada kaitse kõrge tase ja võimaldada vahistamismäärust täitval õigusasutusel asjaomane isik üle anda, hoolimata sellest, et ta puudus kohtulikult arutelult, mis viis tema süüdimõistmiseni, tagades samal ajal täielikult tema kaitseõigused (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika). Konkreetsemalt nähtub

raamotsuse 2009/299 artiklist 1 selle raamotsuse põhjendustest 1 ja 15 lähtudes sõnaselgelt, et artikkel 4a lisati raamotsusesse 2002/584 eesmärgiga kaitsta süüdistatava õigust ilmuda isiklikult tema suhtes toimuva kriminaalmenetluse kohtulikule arutelule, parandades samas liikmesriikidevahelist kohtuotsuste vastastikust tunnustamist (23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 50).

34 Sellegipoolest peab vahistamismäärust täitev õigusasutus enne, kui ta kontrollib, kas esineb mõni raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 punktides a–d nimetatud juhtudest, kindlaks tegema, kas tal on tegemist olukorraga, kus väljanõutav isik ei ilmunud isiklikult „kohtulikule arutelule, mille tulemusel otsus tehti“, raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses.

35 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõikes 1 kasutatud väljendit „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ käsitada liidu õiguse autonoomse mõistena ja tõlgendada liidu territooriumil ühetaoliselt, olenemata liikmesriikides antud määratlusest. Seda mõistet tuleb mõista nii, et see viitab menetlusele, mille tulemusel tehti kohtuotsus, millega mõisteti lõplikult süüdi isik, kelle üleandmist Euroopa vahistamismääruse täitmise raames nõutakse (vt selle kohta 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Generalstaatsanwaltschaft Berlin (tagaselja süüdimõistmine), C-396/22, EU:C:2023:1029, punktid 26 ja 27 ning seal viidatud kohtupraktika).

36 Euroopa Kohus on otsustanud, et varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täitmisele pööramist või kohaldamist puudutav otsus ei kujuta endast „otsust“ raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses, välja arvatud juhul, kui selle otsuse eesmärk või tagajärg on kõnealuse karistuse liigi või määra muutmine ning selle otsuse teinud kohtul on selles suhtes kaalutlusõigus (22. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, punktid 77 ja 88, ning 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 53).

37 Euroopa Kohus leidis nimelt, et otsus, millega pööratakse tingimisi kohaldamata jäetud vabadusekaotuslik karistus täitmisele põhjusel, et asjaomane isik on rikkunud karistuse tingimisi kohaldamata jätmisega seotud objektiivset tingimust, nagu uue süüteo toimepanemine katseajal, ei kujuta endast „otsust“ nimetatud artikli 4a lõike 1 tähenduses, kuna see ei muuda seda karistust ei karistuse liigi ega määra poolest. Lisaks on Euroopa Kohus täpsustanud, et kuna sellise täitmisele pööramise otsuse tegemise eest vastutaval asutusel ei tule uuesti läbi vaadata selle kohtuasja sisu, milles kriminaalkorras süüdimõistev kohtuotsus tehti, siis ei ole asjaolu, et sellel ametiasutusel on kaalutlusruum, asjasse puutuv seni, kuni see ei võimalda tal muuta vabadusekaotusliku karistuse määra või liiki, nagu need olid kindlaks määratud kohtuotsusega, millega tagaotsitav lõplikult süüdi mõisteti (vt eelkõige 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punktid 53 ja 54 ning seal viidatud kohtupraktika).

38 Tuleb märkida, et raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 selline tõlgendus on kooskõlas ka Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikaga (vt eelkõige EIK 21. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Del Río Prada *vs.* Hispaania, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, punkt 89, ja EIK 10. novembri 2022. aasta kohtuotsus Kupinskyy *vs.* Ukraina, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, punktid 47–52), mille kohaselt esiteks ei kuulu karistuste täideviimise kord 4. novembril 1950. aastal Roomas alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 kohaldamisalasse ja teiseks saab meetmeid, mille kohus on teinud pärast lõpliku karistuse määramist või selle täideviimise ajal, pidada „karistuseks“ selle konventsiooni

tähenduses üksnes siis, kui need võivad viia algul mõistetud karistuse uuesti määratlemise või muutmiseni (vt selle kohta Euroopa Kohtu 23. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine), C-514/21 ja C-515/21, EU:C:2023:235, punkt 58).

39 Selleks, et teha kindlaks, kas karistuse täideviimise ajal võetud meede puudutab üksnes karistuse täideviimise viisi või mõjutab hoopis karistuse ulatust, tuleb igal konkreetsel juhul analüüsida, milline oli määratud „karistuse“ tegelik sisu asjaomasel ajal kehtinud riigisisese õiguse kohaselt, ehk teisisõnu, milline oli selle karistuse olemus (vt selle kohta EIK 21. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Del Río Prada *vs*. Hispaania, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, punktid 85 ja 90).

40 Käesoleval juhul näib, et asjaomase Euroopa vahistamismääruse tegemise alus oli kõnealune otsus, millega asendati lisakaristusena määratud politsei järelevalve alla võtmine vabadusekaotusliku karistusega. Eelotsusetaotluse esitanud kohus lähtub selles osas eeldusest, et kõnealune otsus võib sarnaneda varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täideviimise või kohaldamise otsusega, nagu karistuse täideviimise peatamise tühistamine. Selline otsus ei pruugi kuuluda raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 kohaldamisalasse, kuna selle eesmärk ega tagajärg ei ole muuta tagaotsitavale varem mõistetud karistuse laadi ja/või määra ning kuna otsuse teinud asutusel ei olnud selles osas kaalutlusõigust.

41 Seega tuleb kontrollida, kas kõnealust otsust saab kvalifitseerida „varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täitmisele pööramist või kohaldamist puudutavaks otsuseks“ käesoleva kohtuotsuse punktides 36 ja 37 viidatud kohtupraktika tähenduses, millisel juhul ei kujuta see endast „otsust“ raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses.

42 Sellega seoses nähtub eelotsusetaotluses sisalduvast teabest ja Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et Läti karistusseadustiku artikli 45 lõike 1 kohaselt kujutab politsei järelevalve alla võtmine endast lisakaristust, mille kohus võib mõista isikule, kellele on mõistetud vabadusekaotuslik karistus, eesmärgiga jätta ta pärast vabanemist järelevalve alla, ning see isik peab seejärel täitma politseiasutuse ette nähtud tingimusi. Selle seadustiku artikli 45 lõike 2 kohaselt võib lisakaristuse mõista üksnes isikule, kellele on mõistetud vähemalt üheaastane ja maksimaalselt kolmeaastane vabadusekaotuslik karistus. Nimetatud seadustiku artikli 45 lõike 3 kohaselt võib kinnipidamisasutuse halduskomisjoni või politseiasutuse taotlusel politseijärelevalve kestust lühendada või selle lõpetada. Artikli 45 lõikes 4 on ette nähtud, et kui süüdimõistetu paneb lisakaristuse kandmise ajal toime uue kuriteo, asendab kohus lisakaristuse kandmata osa vabadusekaotusega ja määrab Läti karistusseadustiku sätete kohaselt lõpliku karistuse.

43 Läti karistusseadustiku artikli 45 lõigetes 5 ja 6 on sätestatud, et kui isik, kes kannab politsei järelevalve alla võetuna lisakaristust, rikub „teadlikult“ järelevalve alla võtmise tingimusi – see tähendab pärast seda, kui talle on ühe aasta jooksul määratud kaks halduskaristust –, võib kohus politseiasutuse taotlusel lisaks haldustrahvile otsustada asendada tema puhul politsei järelevalve alla võtmises seisneva lisakaristuse kandmata osa vabadusekaotusliku karistusega, mis on pool politsei järelevalve all kandmata päevade arvust. Eelotsusetaotlusest nähtub, et põhikohtuasjas kohaldati just neid sätteid.

44 Sellest võib järeldada, et Läti õiguses tehakse vahet – mida peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus – otsusel, millega määratakse vabadusekaotuslik karistus, ja politsei järelevalve alla võtmise otsusel, kusjuures viimati nimetatud otsus kujutab endast oma olemuselt alati vabadusekaotusliku karistuse lisakaristust. Käesoleval juhul oli SH-le varem mõistetud vabadusekaotuslik karistus, millele lisandus lisakaristusena politsei järelevalve alla

võtmine, mistõttu võeti ta politsei järelevalve alla pärast talle mõistetud vabadusekaotusliku karistuse kandmist. Järelikult ei puuduta vaidlusalune otsus, millega määrati SH-le vabadusekaotuslik karistus, mis arvutatakse nii, et politsei järelevalve all kandmata karistuse kaks päeva vastab ühele vangistuspäevale, varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täideviimist või kohaldamist käesoleva kohtuotsuse punktides 35 ja 36 viidatud kohtupraktika tähenduses, vaid kujutab endast sellisena uut otsust, millega määratakse vabadusekaotuslik karistus, mida SH-le ei ole seni mõistetud.

45 Põhikohtuasjas kõne all olev olukord erineb seega vabadusekaotusliku karistuse täideviimise peatamise tühistamisest, kuna viimati nimetatud juhul jäetakse vabadusekaotuslik karistus kohe tingimisi täitmisele pööramata, mistõttu selle tühistamine üksnes võimaldab varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täide viia.

46 Seda järeldust kinnitab asjaolu, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 42 ja 43 mainitud Läti õiguse asjakohastele sätetele ei näi selles õiguses olevat ette nähtud mehhanismi politsei järelevalve alla võtmise automaatseks asendamiseks vabadusekaotusliku karistusega, kui asjaomane isik rikub järelevalve alla võtmise tingimusi. Kohtul on nimelt kaalutlusõigus otsustada, kas asendada politseiasutuse taotlusel veel täide viimata politsei järelevalve alla võtmise lisakaristus vabadusekaotusliku karistusega või mitte, mistõttu selline asendamine ei ole automaatne.

47 Lisaks, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 65 rõhutas, on pärast lisakaristuse tingimuste täitmata jätmist mõistetud vabadusekaotusliku karistuse eesmärk karistada mitte algse kuriteo eest, mille eest määrati lisakaristusena politsei järelevalve alla võtmine, vaid viimati nimetatud karistusega seotud tingimuste konkreetsete rikkumiste eest. Seega tuleb kõnealusel kohtul pärast selle isiku olukorra hindamist otsustada, kas need rikkumised põhjendavad politsei järelevalve alla võtmise asendamist vabadusekaotusega.

48 Järelikult ei kujuta otsus, millega määratakse vabadusekaotuslik karistus lisakaristusena määratud politsei järelevalve alla võtmisele, endast otsust varem mõistetud vabadusekaotusliku karistuse täideviimise või kohaldamise kohta, vaid seda tuleb pidada otsuseks, millega määratakse uus vabadusekaotuslik karistus, mille laad erineb esialgu määratud karistusest.

49 Selline otsus tuleb kvalifitseerida „otsuseks“ raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses ja menetlust, mille tulemusel see tehti, tuleb vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 35 viidatud Euroopa Kohtu praktikale pidada selle sätte tähenduses mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ alla kuuluvaks.

50 Nimelt, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 82 ja 83 märkis, on raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 tähenduses mõisteks „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ kvalifitseerimisel oluline see, et karistuse asendamise menetlus võib viia vabadusekaotuseni, mis vaatamata sellele, et see on ettenähtav juhul, kui ei täideta politsei järelevalve alla võtmisega seotud tingimusi, ei olnud iseenesest osa algsest süüdimõistvast kohtuotsusest ja milleks oli seega tarvis uue, esimest asendava süüdimõistva kohtuotsuse tegemist.

51 Tuleb lisada, et nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 81 märkis, peab asjaomane isik menetluse selles etapis, mis puudutab politsei järelevalve alla võtmises seisneva karistuse võimalikku asendamist vabadusekaotusliku karistusega, saama täiel määral tõhusalt kasutada oma kaitseõigusi, et oma seisukohti tõhusalt kaitsta ja mõjutada selliselt lõplikku otsust, mis võib talle

kaasa tuua tema isikuvabaduse piiramise. Eelkõige peab sel isikul olema võimalik esitada need faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis võiksid ajendada pädevat kohut otsustama karistust mitte asendada.

52 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on veel kontrollida, kas põhikohtuasjas kõne all olev olukord vastab ühele raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõike 1 punktides a–d nimetatud juhtumi kirjeldusele. Jaatava vastuse korral on vahistamismäärust täitev Iirimaa õigusasutus kohustatud nõustuma SH üleandmisega Läti ametiasutustele.

53 Võttes aga arvesse, et SH on juba Läti ametiasutustele üle antud muu Euroopa vahistamismääruse alusel kui vaidlusalune Euroopa vahistamismäärus, on vaja – nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus ise märkis oma vastuses Euroopa Kohtu teabetaotlusele – kasutada raamotsuse 2002/584 artiklis 27 sätestatud nõusoleku mehhanismi, et viia täide SH-le kõnealuse otsusega määratud vabadusekaotuslik karistus.

54 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et raamotsuse 2002/584 artikli 4a lõiget 1 tõlgendada nii, et mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ selle sätte tähenduses hõlmab menetlust, mille tulemusel võib liikmesriigi kohus määrata selle eest, et asjaomane isik ei ole täitnud tingimusi, mis on seotud lisaks vabadusekaotuslikule karistusele talle määratud politsei järelevalve alla võtmises seisneva karistusega, lisakaristuse kandmata aja asendamise vabadusekaotusliku karistusega nii, et kaks päeva politsei järelevalve all võrdub ühe vangistuspäevaga.

## Kohtukulud

55 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse sama kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

**Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 4a lõiget 1**

**tuleb tõlgendada nii, et**

**mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ selle sätte tähenduses hõlmab menetlust, mille tulemusel võib liikmesriigi kohus määrata selle eest, et asjaomane isik ei ole täitnud tingimusi, mis on seotud lisaks vabadusekaotuslikule karistusele talle määratud politsei järelevalve alla võtmises seisneva karistusega, lisakaristuse kandmata aja asendamise vabadusekaotusliku karistusega nii, et kaks päeva politsei järelevalve all võrdub ühe vangistuspäevaga.**

Allkirjad